

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra Satirer, 1720-42

Citation: Falster, Christian: "Satirer, 1720-42", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøtz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 160. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster05-shoot-idm140600518272624/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Satirer, 1720-42

rens anfald af blussende, brutal vrede. — 5,5-8: *Betenker
hund, at Herrens Been o.s.v. ...*] Juvenals tanke: at »slaver-
nes sjæle og legemer er dannet af samme stof og elementer
som vore«, får bishelsk farve hos Falster, idet ordene *Been*
og *taget* leder tanken hen på beretningen om Evas skabel-
se. I de latinske annotationer gengiver Falster stedet med,
at slave og herre er »en slags tvillinger af samme naturens
sæd«. — 5, *fodnote c: Stavn*] bopæl, hjemstavn.

6,7: *Polypemil*] den énøjede kyklop, som Odysseus over-
vandt ved list.

7,3: *et uskyldigt Tyveri*] Juvenal tilføjer: af et par håndklæder.
8,2: *Large*] navnet *Largu* betyder »den rundhandede, den
gav milde«. — 8,3: *samt note: Hanrey-Horn*] den høje herre
er Chr. Rantzau, der i brev til Falster af 11.3.1721 (*Falste-
riana*, s. 131-33) fortæller, hvorledes »Disse Tiders onde
Optugtelse« er blevet modtaget i København. I nærv.
forbindelse skriver han: »Hun stempler ham et V og K,
kalder de *rebus*, og weed ei hvad herwed skal betydes,
somme meener, det er udygtig *Kapun*«. — Falsters
franske historie om et drilleri, der får løn som forskyldt,
handler om en dame, som havde fjernet det romerske I fra
sin ægtemands navn for at erstatte det med det græske Y,
d.v.s. som havde givet sin mand horn.

8,5: *Leſle-Brodre*] elskere. — 8,7-8: *At hun sin Ånde drage
skall o.s.v. ...*] hos Juvenal skal pigebarnet dog kun trække
vejret tretten gange (*terdecies*), før hun kommer til ende
med opregningen af moderens elskere. Falsters ændring
skyldes hensyn til versrytmen.

9,3: *Munster*] mønster.

11,2: *somme Børn*] Juvenal tilføjer: »... formet af titanen (d.e.
Prometheus) med venligsindet kunst og af et bedre ler«.

12,7: *rari*] sjældent.

12,8: *en Cato*] Juvenal har her: »Brutus eller en onkel til
Brutus«. I den latinske annotation oplyser Falster, at

onkelen er »Cato, Uticensis Philosophus«, d.v.s. Cato d. Yngre.

Både nevø og onkel var forsvarere af republikken, og det har sat den kongetro Falster i forlegenhed: dels lader han det i oversættelsen være uklart, hvilken Cato der skal tænkes på, dels – og navnlig – undlader han helt at omtale Brutus: han har kviet sig ved at nævne den republikanske aktivist og Cæsardræber som idealfigur.

12,8: *begegne*] møde, træffe. – Udtalen fremgår af rimet på (alle) vegne.

14,1-2: *Mand allermeest sig bør undse o.s.v. ...*] om denne gengivelse af det hersinste »*Maxima debetur pueru reverentia*« (ordret: »Man skylder barnet den største ærbødighed«) bemærker Rahbek (*Den danske Digtekunst*, 2. del, 1808, s. 267), at den er »maaskee de svageste Linier i det hele«, men trøster sig derefter med, at »snart kommer Fordan-skeren igjen paa sit Glid«.

16,6: *spøgel* optræde som gal ell. besat, rase, stime. – 16,7: *bos Doctor eller Priest*] præsten som attestator af til-regneligheden klinger af danske forhold. Falster kan have tænkt på bestemmelser som den i Danske Lov, 2-5-25, efter hvilken præsten ikke må lade »Afsindige Mennisker og Ufornumstige Børn komme til alters.

17,4: *At feje Gulv og Døre*] hos Juvenal skal gulvet fejes og sojlerne blankes.

18,3-4: *da een af Kokke-Drungene o.s.v. ...*] idet da betyder *da derimod*, da jo blot, skønt, er meningen klar: husherren behøver ikke at skabe sig gal for de bagateller! Men den kortfattede oversættelse går glip af originalens levende realisme: husherren tager pisk i hånd, fordi han ikke vil have, at »den ankomnende vens øjne skal mishages af et atrium begjort med hundemøg eller en porticus oversprøjtet af gadesnavs – og så er det hele dog ting, som en slavedreng ordner med en halv spandfuld savsmuld!«.